

16.

Model for Zjerard Joolin

Ik denk dat het een van de meest surrealistische avonden van mijn leven was.

From Thailand with Luv', een special voor Veronica televisie, toen het inderdaad nog jong en wild was. We waren al een tijdje onderweg. Via Bangkok en de River Kwai op weg naar Chiang Mai in het noorden van Thailand. Het land van de glimlach. *Het land van de witte olifant waar gastvrijheid hoog in het vaandel staat*, zo schreef ik in de wervende introtekstjes voor de muziekspecial. Mijn taak was tweeledig: ik schreef de voice-over teksten voor televisie en maakte voor de *Hitkrant*, *Story*, *Veronicagids*, *Televizier* en *Zondagkrant* ook alle interviews met de artiesten op locatie.

Met *Luv'*, op dat moment vermoedelijk in de twaalfde samenstelling onder leiding van Marga Scheide, doorkruisten we het land, met in ons kielzog een vertegenwoordiger van het Ministerie van Toerisme en niemand minder dan Gerard Joling. Zijn muziekspecial in het noorden zou aansluitend worden gefilmd, tussen de Lao-bergstammen in vrolijke klederdracht. Dus Gerard trok al een paar dagen in opperbeste stemming als toerist met ons mee. Smaakvol als altijd, boerend en winden latend. Samen met manager Jaap Buijs, niet veel later vergezeld door zijn vriend Rob Out, die toevallig de baas van Veronica was en zin had in een uitje. Jaap was een vriend van me en Rob Out had ik al eens eerder op werkbezoek meegemaakt. Tijdens een eerdere muziekspecial waar ik bij was, moest Rob halsoverkop naar een meeting in de VS en verliet direct z'n hotelsuite. Samen met Veronica-directeur Jan van Doorn doorzocht ik op Jans verzoek nog even de kamer. Ervaring leert blijkbaar en we ontdekten onder het matras en in de la van de kamer, waar normaal een bijbel ligt, zo'n veertig mille aan baar geld in marken en dollars. Dat was natuurlijk niet normaal, maar wel in de wereld van Veronica en Rob Out in die dagen. Je besteedde er verder maar geen aandacht aan. Het was een andere tijd.

Rob kwam dit keer goedgemutst naar Chiang Mai en vermaakte zich uitstekend in ons gezelschap. De opnamen met *Luv'* waren inmiddels afgerond en de volgende dag zouden we tussen de bergstammen filmen. Gerard op een olifant. Tijdens het diner kwamen we tot de conclusie dat er naast Gerard nog een Thaise schone in traditioneel kostuum moest opdraven voor het plaatje. Bergstammen, olifant, Gerard, tempel plus meisje. *Check*.

Het hotel waar we verbleven leek uitkomst te bieden. Een prachtige lokale schone achter de receptie wilde het wel doen. Ze sprak nota bene Engels en was volgens de hotelmanager van zeer goede komaf. Dat zinde de meegereisde gids van het Ministerie natuurlijk ook. Het imago van Thailand als favoriete prostitutiebestemming wilde men maar al te graag wegpoetsen. Toen onze toerisme-spion echter was verdwenen bleek regisseur Hans Hollegie niet tevreden over het aangeboden model. 'Geen goede jukbeenderen', was zijn conclusie, 'we moeten een ander model scouten.'

Het was inmiddels avond. Jaap, Rob, Hans en ik keken elkaar aan en binnen vijf minuten reden twee tuk-tuks het centrum van Chiang Mai in, op zoek naar een model voor een muziekspecial met Gerard Joling. Hoe kansloos. '*We are looking for models*', briepte Rob Out de tuk-tuk-chauffeur toe. '*For television*.' Om tien minuten later in een hoerbaar afgezet te worden. Eenmaal binnen zagen we tientallen meisjes op bankjes zitten, met een nummer op

hun jurk. Ongemakkelijk was een understatement. Daar zit je dan. Troosteloze blikken van nauwelijks volwassen meisjes die proberen oogcontact te maken. Een manager die ons graag z'n waar verkoopt. En weggaan zonder drankje kon natuurlijk niet. Terwijl de regisseur de meisjes één voor één bekeek, namen Rob, Jaap en ik maar een setje bier plus *screwdriver*. Om al snel van Hans te horen dat er geen geschikte kandidaten bij zaten.

De tuk-tuks waren op ons blijven wachten en brachten ons naar de volgende bestemming. En de volgende. Per hoerbaar werd ik verdrietiger, Hans iets meer paniekerig, Rob nog meer katjelan en Jaap bezorgder om Rob. Rond twee uur 's nachts was het dieptepunt bereikt. In één van de smerigste bordelen van Noord-Thailand probeerde Rob Out uit te leggen aan een duister uitzijnde hoerenbaas dat hij de '*pressident of Feronica televiszzzzion out ze Nedderlends*' was. Op zoek naar een model voor een muziekspecial met de '*wurld feemus Zjerard Joolin*'. Ik keek de scène aan en wist even niet wie hier nu het meest *out of tone* was. Ik keek naar Jaap. 'Tuurlijk, het zal niet de eerste keer zijn dat er een televisiebaas opduikt om een model te scouten rond deze tijd op deze plek.' Mijn Volendamse vriend schoot in de lach, nam z'n Rob mee onder de arm en besloot hem maar naar bed te brengen. Het was inmiddels rond een uur of drie. Ik kon de regisseur natuurlijk niet alleen laten en volgde hem naar het volgende afvoerputje van betaalde seks.

En daar zat ze. Het ideale model, volgens Hans. Het was inderdaad een prachtig meisje, met een bijna engelachtig gezicht. 'Die moeten we hebben', zei hij. Ik schudde mijn hoofd. 'Dan moet je het zelf regelen, vriend. Ik ben er wel klaar mee.'

Wat volgde was dezelfde surrealistische scene die ik eerder met Rob Out beleefde.

Voor vijftig dollar had Hans het meisje mee kunnen nemen. Maar hij begon rond klokke vier 's nachts te vertellen dat hij '*director*' was die een '*special*' aan het opnemen was.

Hoofdschuddend hoorde ik het aan. En moest ook een beetje lachen. De hoerenbaas

schroefde de prijs natuurlijk op naar driehonderd dollar. Een meisje wippen, prima.

Pornofilms opnemen is een stukje duurder, ouwe '*director*' van me. Hans zat klem. Hij leende nog honderd dollar van me en gedrieën stapten we in de tuktuk op weg naar het hotel.

'En nu?' 'Neem jij haar mee naar je kamer, Tino?'

'Ik zou niet weten waarom. Het is jouw model.'

'Zeker?'

'Heel zeker, jij wilde dit, vriend. Succes ermee'.

De volgende morgen.

Regisseur Hans zag eruit alsof hij onder een trein had gelegen. 'Ik durfde niet te gaan slapen.

Wie weet had dat meisje me beroofd of iets anders met me willen doen.' De wereld op z'n

kop. Het meisje had uiteindelijk de dag van haar leven. Die dacht in de productie van een

Zweede *gangbang* film terecht te komen, maar moest alleen stralen naast de

wereldberoemde *Zjerard Joolin*. De gids van het Ministerie van Toerisme was furieus, Rob Out

pakte rond elf z'n eerste wodka-jus, Hans viel de hele dag bijna in slaap en Jaap suste de boel als altijd.

Thailand, het land van de glimlach. Die dag wist ik weer waarom.

Lachen tussen tranen door.

17.

Kwestie van inhoud

Als rechtgeaard vakidoot blijf ik geloven in de kracht van het idee, de vertelling, kortom: de inhoud. *Content rules*. Soms blijkt echter dat er andere, wellicht meer moverende redenen zijn waarom projecten wel of niet doorgaan.

Via filmmaker Paul Ruven kreeg ik met een sterk staaltje inhoudelijk gedreven afwijzing te maken. Hij was in de race om de rechten op de bestseller *Judas* van Astrid Holleeder te verkrijgen.

Er lag na overleg een prachtig voorstel waarin ik namens KRONCRV als eerste de dramaserie over de bizarre levens van de familie Holleeder mocht uitzenden. Hierna zou KPN de serie als tweede venster uitzenden om vervolgens internationaal bij Netflix los te gaan. Het was een mooie deal. Tenminste, dat leek het. Een prachtige drietrapsraket, te beginnen bij de omroep die ook *Penzoza* uitzond. Er leek geen vuiltje aan de lucht en ik telde hem vast.

Het lot besliste echter anders. Of liever gezegd, de dames Holleeder. RTL werd uiteindelijk de partij die de serie ging uitzenden.

En waarom zijn we het niet geworden, eigenlijk?

Peter R. de Vries adviseerde anders?

Dochter Miljuschka heeft een contract met RTL?

Welke diepe gedachte zat achter deze onverwachte move en waarom missen we de boot?

Het antwoord was minder complex dan ik dacht.

De wegen van de dames Holleeder bleken op ondoorgrondelijke wijze inhoudelijk gestuurd:

1. 'Wij kennen niemand die naar KPN kijkt.'
2. 'KRO? Vinden we een schijtomroep.'
3. 'Bij ons staat de hele dag RTL op.'

Dat was 'm.

We stonden buiten.

En ik maar denken dat ik werkte voor een verbindende, betrokken kwaliteitsclub met oog voor mensen en de wereld om ons heen.

Eindelijk eens iemand die het helder bracht: *jullie zijn een schijtomroep*.